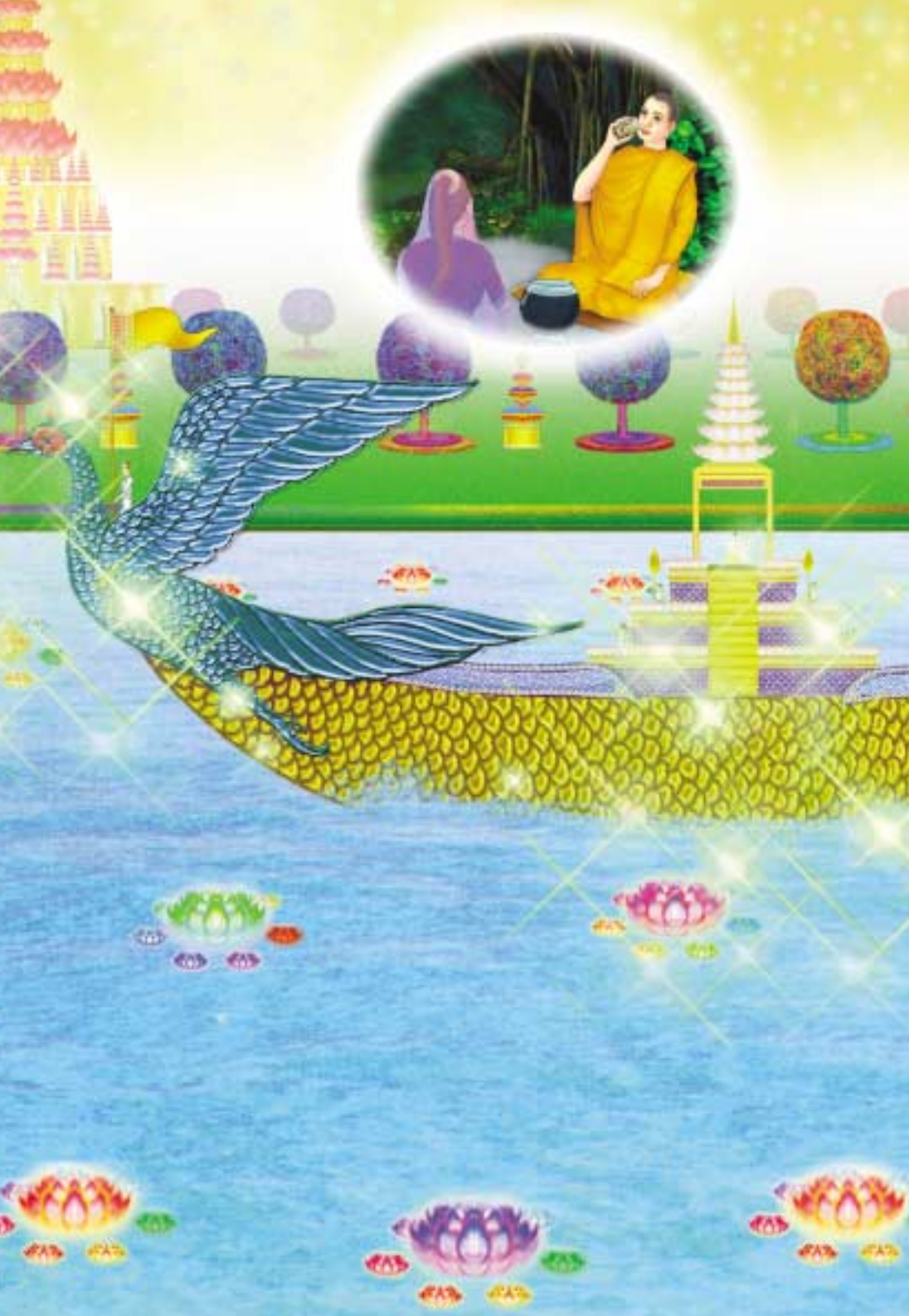

อ ำ นั ส ง ส์

ถ ว าย น้ ำ ดั ม แ ต่ พ ร ะ ส ง มั

ดิฉันได้พบพระภิกษุทั้งหลาย ผู้ได้รับความลำบากกาย
กระหายน้ำ จึงชวนขวายนํ้าดื่มกับท่าน ผู้ใดก็ตามที่ถวายนํ้า
ดื่มกับภิกษุทั้งหลายผู้กระหายนํ้า แม่นํ้าทิพย์หลายสาย
ที่สวยงาม ดารดาษด้วยดอกไม้อันเป็นทิพย์ มีนํ้าใสเย็นก็จะ
บังเกิดขึ้นแก่ผู้นั้น ผู้ที่ได้ทำบุญไว้ดีแล้วย่อมได้มหาวิมาน
อันประเสริฐ สง่างาม นี่เป็นผลแห่งกรรมดีที่ดิฉันสร้าง

อานิสงส์ถวายน้าดื่มแด่พระสงฆ์

๔๐๕

การสร้างบารมีเป็นหลักสำคัญของการดำรงชีวิตอยู่ โดยเฉพาะชีวิตของนักสร้างบารมีผู้มีหัวใจที่มุ่งไปสู่อายตนิพพาน ก้าวเดินตามเส้นทางที่พระอริยเจ้าทั้งหลายท่านดำเนินไปนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง พระอริยบุคคลทั้งหลาย ท่านได้ตั้งใจสั่งสม บารมีทุกรูปแบบ ทั้งทาน ศีล ภาวนา ไม่เคยเลยที่จะขาดตกบกพร่องในการสั่งสมบุญ การที่เราทั้งหลายจะสามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ของชีวิตเช่นท่านได้ เราก็ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนของท่าน ท่านทำอย่างไร เราก็ทำอย่างนั้น ไม่ให้ขาดตกบกพร่องเลย

*มีวาระพระบาลีที่ปรากฏอยู่ใน ปฐมनावิमानชาดก ความว่า

“ตัม ภุมมิภาเคติ อุเปตฺตรูป
วิมานเสฏฺฐัง ภูสโสมมานัน
ตสฺสเสว กมฺมสฺส อโย วิปาโก
เอตาทิสํ ปุณฺณกตา ลภนฺติ

ผู้ทำบุญไว้แล้ว ย่อมได้วิมานชั้นเยี่ยม ประกอบด้วย ภูมิภาคอันงดงามสง่างามหนักหนา นี่เป็นวิบากแห่งกรรมอันดีงาม ผู้ที่ทำบุญไว้แล้ว ย่อมได้ผลเช่นนี้”

อานิสงส์ถวายน้ำดื่มแด่พระสงฆ์

๔๐๖

บุญ เป็นบ่อเกิดแห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิต ผู้ที่มีบุญมากชีวิตจะพบเจอแต่สิ่งที่ดีงาม การสั่งสมบุญจึงเป็นสิ่งที่ทุกๆ คนต้องทำ ไม่ทำไม่ได้ เกิดมาแล้วไม่ตั้งใจสั่งสมบุญบารมี การเกิดมาในภพชาตินั้นถือเป็นโมฆะ สูญเปล่า เกิดมาฟรีไม่ได้อะไร ถ้าหากเกิดพลาดพลั้งไปก่อบาปอกุศลถือเป็นความโชคร้ายอย่างยิ่งทีเดียว เพราะทุกข์ในอบายภูมิไม่มีเวลาว่างเว้นจากทณฑ์ทรมานเลย พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงตรัสว่า “การสั่งสมบุญเป็นเหตุให้เกิดความสุข ควรที่จะสั่งสมบุญนั้นบ่อยๆ ดังนั้นเราไม่ควรว่างเว้นจากการสร้างบุญสร้างบารมี”

เมื่อจิตใจของเราเบิกบานผ่องใส ละเอียดประณีตมีความคิดที่จะทำบุญเกิดขึ้นในจิตใจแล้ว มหานิสงส์จะบังเกิดขึ้นทันทีและเกิดขึ้นเป็นอสงไขยอัปมาณัง เหมือนเรื่องที่เคยเกิดขึ้นในสมัยพุทธกาล ตอนนั้นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่ที่เมืองสาวัตถี มีภิกษุจำนวน ๑๖ รูป หลังจากที่ได้รับโอวาทจากพระบรมศาสดาแล้ว ท่านได้รวมกลุ่มกันแสวงหาที่หลีกเร้นซึ่งเหมาะสำหรับการบำเพ็ญเพียร ท่านได้เดินทางไปอยู่จำพรรษาที่อาวาสใกล้หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ในพรรษานั้นพระภิกษุทั้ง ๑๖ รูปตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่ เมื่อออกพรรษา ภิกษุทั้งหลายอยากเข้าเฝ้าพระบรมศาสดาอีกครั้ง เพื่อรับฟังพระโอวาท ได้พากันเดินทางไกลผ่านเส้นทางที่ทุรกันดารในฤดูร้อน ถูกแดด

อานิสงส์ถวายน้ำดื่มแด่พระสงฆ์

๔๐๓

แพดเผา เกิดความกระหายน้ำมาก แม้จะได้รับความยาก
ลำบากเพียงใด ท่านก็ไม่ท้อถอย จิตใจมุ่งตรงต่อพระบรมศาสดา
จนกระทั่งมาถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่ง

ในหมู่บ้านนั้น หญิงคนหนึ่งถือภาชนะใส่น้ำเดินมุ่งตรง
ไปที่บ่อน้ำ เพื่อที่จะตักน้ำ พระภิกษุเหล่านั้นมองเห็นหญิงคนนั้น
ก็พากันคิดว่า เมื่อเดินผ่านไปที่ยุ้งนั้น พวกเราก็คงได้รับการ
ถวายน้ำบ้าง เมื่อคิดอย่างนี้ พระคุณเจ้าทั้งหลายก็พากันมุ่งไปที่
บ่อน้ำแล้วยืนอยู่ในที่ไม่ว่างนัก หญิงนั้นเมื่อเห็นกิริยาอาการ
ของพระภิกษุทั้งหลายก็ทราบว่ พระคุณเจ้าคงกำลังกระหาย
เป็นแน่วันนี้เป็นบุญลมหที่จะได้มีโอกาสทำบุญกับเพื่อนาบุญเช่นนี้
จึงค่อยๆ เดินเข้าไปใกล้ๆ นั่งลงไหว้ด้วยความเคารพแล้วกล่าว
นิมนต์ว่า

“ข้าแต่พระคุณเจ้าผู้เจริญ ขอนิมนต์ทุกๆ องค์ เป็นเนื่อ
นาบุญให้แก่อิฉันด้วยเถิด โปรดรับน้ำแล้วนิมนต์ฉันเถิด” ภิกษุ
ทั้ง ๑๖ รูปเหล่านั้นก็นำผ้ากรองน้ำออกจากถุงบาตร กรองน้ำ
แล้วก็ดื่มจนเพียงพอกับความต้องการ เอน้ำนั้นลูบมือและเท้า
ให้เกิดความเย็นสบายแก่ร่างกาย แล้วกล่าวว่า “ดูก่อนอุบาลิกา
วันนี้ท่านได้ทำบุญใหญ่ถวายน้ำดับความกระหาย ขอให้ชีวิต
ของท่านมีแต่ความสุข สงบร่มเย็นประดุจน้ำที่เย็นสบายนี้เถิด”
ทุกรูปพากันอนุโมทนาในการถวายน้ำดื่มแก่หญิงนั้นแล้วก็

อานิสงส์ถวายนํ้าดื่มแด่พระสงฆ์

๔๐๘

เดินทางมุ่งหน้าไปสู่พระเชตวันต่อไป การถวายนํ้าดื่มในวันนั้น เป็นภาพแห่งความปีติประทับใจที่ติดตาติดใจของนางอยู่ตลอดเวลา ทั้งหลับทั้งตื่นยืนเดินนั่งนอน ทุกอิริยาบถ นางตรึงกระลึกถึงบุญที่ได้กระทำในครั้งนั้น มหาปีติและบุญกุศลก็เกิดขึ้นกับนาง ทุกๆ วัน

เวลาผ่านไปหลายสิบปี เหตุการณ์นี้ก็ยังคงอยู่ในใจของนาง พอละจากโลกนี้ไปแล้ว ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่ได้ตั้งใจถวายนํ้าในครั้งนั้น ตายไปก็ได้ไปบังเกิดในภพดาวดึงส์ ด้วยอานุภาพแห่งบุญ นางได้มีมหาวิมานบังเกิดขึ้นพร้อมกับต้นกัลปพฤกษ์ แม่นํ้าทิพย์ก็อุบัติขึ้นเช่นกัน แม่นํ้าสายนั้นปลูลาด้วยทองทราย และหาดทรายขาว ประหนึ่งว่าประดับด้วยเงินและแก้วมุกดา สว่างสวยงามมาก ธารนํ้าที่ไหลมารอบๆ วิมานของนางก็เป็นนํ้าที่ใสบริสุทธิ์ เหมือนกับพรายแก้วมณิล้อมรอบมหาวิมาน ตรงสองฝั่งแห่งแม่นํ้าและใกล้ๆ ประตูดุทยาน มีสระโบกขรณีขนาดใหญ่บังเกิดขึ้น

สระนั้นประดับด้วยดอกปทุมทิพย์ทั้งหลาย มีสีสวยงามมากบังเกิดขึ้นพร้อมกับนาวาทอง ดอกบัวทิพย์นี้ มีชั้น ช่อ กลีบ และเกสรเป็นสีทองใสมีประกาย ก้านเป็นสีเงิน ใบบัวสำเร็จด้วยรัตนาคือ บุษราคัมงดงามมากทีเดียว เทพธิดาได้เสวยมหาสมบัติอันเป็นทิพย์ในวิมานนั้น เทียวพักผ่อนอยู่ในนาวาทอง

อานิสงส์ถวายน้ำดื่มแด่พระสงฆ์

๔๐๕

เมื่อนึกย้อนหลังไปในสมัยที่ตนเองเคยเกิดเป็นมนุษย์ เห็นบุญที่ตัวเองทำไว้ก็ยังเกิดมหาปีติ ยินดีว่าเรายังนึก ว่าด้วยผลแห่งการสร้างบุญของเรานี้ทำให้เราได้มหาสมบัติทิพย์เช่นนี้

ต่อมาวันหนึ่ง พระมหาโมคคัลลานะ อัครสาวกผู้เลิศด้วยฤทธิ์ ท่านเที่ยวจาริกไปในเทวโลก เห็นเทพธิดาตนนี้กำลังเล่นอยู่ในนาวาทองที่สวยงาม พระเถระมองดูมหาสมบัติของนางแล้ว เห็นสมบัติทิพย์ที่ละเอียดประณีตมากมายก็คิดว่า นาง-เทพธิดาผู้งดงามนี้ ได้สั่งสมบุญพิเศษอะไรไว้หนอจึงทำให้ได้สมบัติที่พิเศษกว่าผู้อื่นอย่างนี้ จึงถามว่า “ดูก่อนเทพนารี ท่านขึ้นนาวาทองยืนอยู่ วิมานของท่านก็งดงาม เรมิตเป็นสัดส่วนพอดี มีแสงสว่างแผ่ขยายไปรอบทิศ วรรณะของท่านก็รุ่งเรือง มหาสมบัติใหญ่เกิดขึ้นกับท่านมากมายอย่างนี้ สมัยที่ท่านเป็นมนุษย์ได้ทำบุญพิเศษอะไรไว้ถึงได้สมบัติทิพย์สมบัติเห็นปานนี้”

เทพธิดาเมื่อได้ยินพระเถระถามอย่างนั้นก็ดีใจ นางได้ไหว้พระเถระด้วยอาการนอบน้อมพร้อมกับกล่าวว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้าผู้เจริญ เมื่อครั้งที่เป็นมนุษย์อยู่ ดิฉันได้พบพระภิกษุทั้งหลาย ผู้ได้รับความลำบากกาย กระหายน้ำจึงชวนถวายถวายน้ำดื่มกับท่าน ผู้ใดก็ตามที่ถวายน้ำดื่มกับภิกษุทั้งหลายผู้กระหายน้ำ แม่น้ำทิพย์หลายสายที่สวยงาม ดารดาษด้วยดอกไม้อันเป็นทิพย์ มีน้ำใสเย็นก็จะบังเกิดขึ้นแก่ผู้นั้น ผู้ที่ได้

อานิสงส์ถวายน้ำดื่มแด่พระสงฆ์

๔๑๐

ทำบุญไว้ได้แล้วย่อมได้มหาวิมานอันประเสริฐ สง่างาม นี่เป็นผลแห่งกรรมดีที่ดิฉันสร้าง พระคุณเจ้าผู้มีอานุภาพมาก ผลแห่งบุญนี้น่าอัศจรรย์ยิ่งนัก ดิฉันได้เสวยมหาสมบัติใหญ่อย่างนี้ ก็ด้วยผลแห่งกรรมดีแท้ๆ”

พระเถระครั้นได้ฟังเรื่องราวการสร้างบารมีของเทพธิดาก็กล่าวชื่นชมและอนุโมทนาในคุณงามความดี เมื่อเทพธิดากล่าวถึงบุญกรรมของตนแล้วก็ไหว้พระเถระ หลังจากที่พระมหาโมคคัลลานะจาริกไป เทพธิดานั้นก็เข้าสู่มหานาวาวิมานของตนเอง เสวยทิพยสมบัติที่ละเอียดประณีตอยู่ที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์

เราจะเห็นว่า ทานที่ทำด้วยใจที่ผ่องใส ด้วยความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยอย่างเปี่ยมล้น ผลานิสงส์ที่เกิดขึ้นก็จะมากมายมหาศาล เป็นมหาสมบัติที่ติดตัวไปในภพชาติเบื้องหน้า แม้ว่าจะเป็น การสร้างบุญเพียงถวายน้ำดื่มเท่านั้น แต่ก็ให้ผลที่น่าอัศจรรย์ การสร้างบารมีของพวกเราทั้งหลาย ที่ได้ตั้งใจทุ่มเทสร้างบุญทุกอย่างไว้ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างมหาธรรมกายเจดีย์ สภาธรรมกายสากล และในปัจจุบันที่พวกเรากำลังทำอยู่ คือสร้างมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี นี่เป็นมหากุศลอย่างยิ่ง ผลบุญที่เกิดขึ้นเป็นอสงไขยอัปมาณ्यทีเดียว ฉะนั้นให้พวกเราปฏิบัติในบุญและนึกถึงบุญบ่อยๆ นึกถึงทุกๆ วัน